

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj PR-1519/2017-61

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja Vjekoslava Kroflina iz Zagreba, Gordana Jankovića 9, OIB: 37127550249, zastupanog po punomoćnici Katarini Džimbeg, odvjetnici iz Zagreba, protiv I tuženika Zagrebački holding d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 41, OIB: 85584865987, zastupan po punomoćniku Vinku Knezoviću, odvjetniku iz Zagreba i II tuženika Zagrebački električni tramvaj d.o.o. iz Zagreba, Ozaljska 105, OIB: 82031999604, zastupan po punomoćniku Denisu Bajsu, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 13. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se I-tuženiku Zagrebački holding d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 41, OIB: 85584865987 i II-tuženiku Zagrebački električni tramvaj d.o.o. iz Zagreba, Ozaljska 105, OIB: 82031999604 da tužitelju Vjekoslavu Kroflinu iz Zagreba, Gordana Jankovića 9, OIB: 37127550249, solidarno isplate iznos od bruto 16.980,63 eura sa zateznim kamatama tekućim od 1.8.2017. do isplate, po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena od dospijeca do 31.12.2022., a od 1.1.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Vjekoslava Kroflina iz Zagreba, Gordana Jankovića 9, u dijelu kojim zahtijeva da mu I-tuženik, Zagrebački holding d.o.o. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 41, i II-tuženik Zagrebački električni tramvaj d.o.o. iz Zagreba, Ozaljska 105, solidarno isplate iznos od bruto 30.756,14 eura sa zateznim kamatama tekućim od 22.06.2014. do isplate, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od bruto 16.980,63 eura za razdoblje od 22.06.2014. do 31.7.2017.

III./ Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu Koordinator temeljem Ugovora o radu od 04.04.1996., izmijenjenog Dodatkom ugovoru o radu od 22.09.1998. i Dodatkom ugovoru o radu od 08.11.2000.. Navedeni Ugovor o radu tužitelj je sklopio s pravnim prednikom tuženika, tadašnjim trgovačkim društvom Zagrebački električni tramvaj d.o.o., a koje društvo je 2006. godine statusnom promjenom pripojeno tuženiku, dok je poslovanje te gospodarske cjeline kod tuženika organizirano kao Podružnica Zagrebački električni tramvaj (ZET). Tužitelj je i danas u radnom odnosu kod tuženika, a poslove svog radnog mjesta obavlja unutar ZET-a. Predmetnu tužbu tužitelj podnosi radi isplate nagrade za tehničko unaprjeđenje koje je tužitelj osmislio i predložio tuženiku, a koje unaprjeđenje tuženik koristi u radu svoje podružnice ZET. Riječ je o napravi za strojnu obradu kotača koju je tužitelj osmislio u veljači 2014. godine te prijavio tuženiku u ožujku 2014. godine, a za koju tuženik, iako je navedenu napravu prihvatio i stavio u primjenu, tužitelju nikada nije isplatio dužnu nagradu. Naime, 2014. godine se u ZET-u pojavio problem održavanja kotača za tada nova tramvajska vozila (NT2200 i NT2300), budući da je dotad korišteni stroj za takvu obradu (tzv. horizontalna tokarilica za reprofiliiranje vozne geometrije kotača) uslijed dotrajalosti bio u kvaru. Navedena okolnost ozbiljno je ugrozila kontinuitet održavanja vozničkih postolja novih tramvajskih vozila ZET-a, dok je alternativa bila korištenje vanjske usluge strojne obrade, što bi nužno značilo i povećanje troškova. Međutim, to nije bilo potrebno, budući da je tužitelj pronašao rješenje navedenog problema, tako što je osmislio odgovarajuću napravu za strojnu obradu kotača kao inovativno rješenje kojim se iskorištavaju postojeći resursi alatnih strojeva. Tužitelj je došao na ideju da se primijeni postupak reprofiliiranja koji se inače radi s klasičnim tramvajskim vozilima, tako da se pripremi osovina s rashodovanih tramvaja i na njoj dorade prihvatni nasloni koji služe za prihvat i učvršćenje kotača koji se strojno obrađuju, čime se zapravo dobije lažni kolni slog na koji se montiraju kotači za obradu. Na takvoj napravi se korištenjem postojeće mosne dizalice i montažne jame vrši montaža tijela kotača, po pritezanju kojih se može brzo i vrlo učinkovito provesti strojna obrada. Konkretno idejno rješenje tužitelj je uredno izložio Direktor poslovnog područja održavanja, svom rukovoditelju, šefu pripreme rada, poslovođi odjeljenja tokarije i tehnolozima te je predmetna naprava odmah nakon izrade stavljena u funkciju. Štoviše, korištenje navedene naprave je ubrzo pokazalo sjajne rezultate, budući da je njome ostvarena jednostavnija i brža strojna obrada kotača, uz istovremene znatne financijske uštede. Time je predmetna naprava ne samo riješila tadašnji problem neoperativnosti horizontalne tokarilice, već je ista postala novi/dodatni prihvaćeni mehanizam strojne obrade, čime je i općenito postignut efikasniji i ekonomičniji postupak održavanja vozničkih postolja. U navedeno vrijeme kod tuženika je na snazi bio Pravilnik o inventivnom radu javnog poduzeća Zagrebački električni tramvaj od 26.02.1992., kojim je, između ostalog, bilo regulirano pitanje nagrađivanja radnika za inventivni rad o kakvom je ovdje riječ. Povrh navedenog, odredbama čl. 92. tada primjenjivog Zakona o radu (Narodne novine br. 149/09, 61/11, 82/12 i 73/13), kao i odredbama čl. 100. trenutno važećeg Zakona o radu (Narodne novine br. 93/14) (dalje u tekstu: „Zakon o radu“), izrijekom je propisano pravo radnika na nagradu za predloženo tehničko unaprjeđenje koje poslodavac prihvati primijeniti. Na jednak način ovo pitanje je regulirano i odredbama čl. 113. tada važećeg Temelnog kolektivnog ugovora za radnike u trgovačkim društvima u vlasništvu Grada Zagreba od 27.02.2002. te odredbama čl. 114. tada važećeg Kolektivnog ugovora za radnike ZET-a od 10.04.2002.. Sukladno navedenim propisima, tužitelj je svoje idejno rješenje uredno obrazložio i dokumentirao u prijedlogu pod nazivom „Naprava za strojnu

obradu kotača tramvajskih vozila tip NT2200 NT2300" te navedeni Prijedlog prijavio tuženiku i službenim putem 03.03.2014., a koji Prijedlog je nadležna služba tuženika istoga dana primila i zavela u registar prijedloga za unaprjeđenje pod registarskim brojem 234. Nadalje, tuženik je o dostavi navedenog Prijedloga od strane tužitelja izdao i Obavijest od 05.03.2014., kojom je odredio objavu navedenog Prijedloga na oglasnoj ploči tuženika, a sve sukladno spomenutom Pravilniku. Temeljem ovog Prijedloga, tuženik je rješenjem od 04.04.2014. imenovao peteročlano Povjerenstvo, kojemu je povjerio zadatak da navedeni Prijedlog razmotri i potom dostavi povratno izvješće s ekonomskom analizom i pokazateljima isplativosti odnosno primjene predloženog rješenja. Navedeno Povjerenstvo je 07.05.2014. donijelo traženo izvješće, popraćeno detaljnom ekonomskom analizom, a kojim izvješćem je utvrđeno kako je Prijedlog tužitelja izuzetno funkcionalan i koristan, da se kao takav svakodnevno koristi u praksi, „da će ukupna ušteda iznositi 445.872,00 kn, da je njime postignuto više sinergijskih efekata te da isti predstavlja lijep primjer poslovne izvrsnosti koju svakako treba pozdraviti, pohvaliti i primjereno nagraditi!. Citirana utvrđenja Povjerenstvo je sumiralo i u svojim Zaključcima od 22.05.2014., kojima je određeno da tužitelja treba nagraditi jednokratnom isplatom iznosa od 13,69 prosječnih osobnih dohodaka (neto plaća) na razini Grada Zagreba za obračunsko razdoblje koje će prethoditi isplati, a što je prema tadašnjem obračunu iznosilo 87.971,94 kn. Uz navedene Zaključke, Povjerenstvo je pripremlilo i prijedlog Odluke od 27.05.2014. kojom bi ovlaštena osoba tuženika naložila isplatu tog iznosa tužitelju. Međutim, unatoč opisanom nalogu stručnog Povjerenstva, tuženik nikada nije formalno usvojio predloženi nacrt Odluke, niti donio bilo kakvu drugu odluku o Prijedlogu tužitelja, pa tako tužitelj za predmetno tehničko unaprjeđenje do danas od tuženika još uvijek nije primio nikakvu naknadu. Kako je tuženik odbio dobrovoljno ispuniti svoju obvezu prema tužitelju a osobito imajući u vidu da tuženik i nadalje primjenjuje predmetno tehničko unaprjeđenje tužitelja (što je tuženiku priskrbilo znatne financijske i operativne uštede, koje bitno premašuju i predviđanja Povjerenstva iz spomenutog izvješća o Prijedlogu tužitelja) tužitelj zahtijeva isplatu dužne nagrade tužitelju sukladno primjenjivom Pravilniku i Zakonu. Nadalje, navodi da je tužbeni zahtjev određen u višem iznosu od onoga kojeg je utvrdilo Povjerenstvo tuženika (87.971,94 kn) jer je Povjerenstvo tuženika Prijedlog tužitelja pogrešno cijenilo kao koristan prijedlog umjesto kao tehničko unaprjeđenje prema Pravilniku, pa je uslijed toga kao vrijeme korištenja tužiteljeve naprave pogrešno sagledavalo samo razdoblje od jedne godine, umjesto da je Povjerenstvo obračun sačinilo za maksimalne četiri godine korištenja tužiteljeve inovacije, a sve sukladno čl. 68. Pravilnika. Ovo osobito iz razloga što se već u vrijeme podnošenja tužiteljevog Prijedloga znalo odnosno moralo znati da će predmetna naprava svakako biti korištena narednih nekoliko godina ili bez vremenskog ograničenja. Navedeno je u stvarnosti i potvrđeno, budući da predmetnu napravu tuženik koristi i dan danas. Dakle, imajući u vidu da tužiteljeva naprava predstavlja tehničko unaprjeđenje (i to takvo za koje se može izračunati ušteda) u smislu čl. 16. Pravilnika, a koje unaprjeđenje tuženik primjenjuje već godinama te će tako nastaviti i u budućnosti, naknadu tužitelju je valjalo priznati za maksimalne četiri godine korištenja predmetnog tehničkog unaprjeđenja, a istu obračunati prema pravilima iz čl. 74. Pravilnika. Tijek utuženih kamata tužitelj je također odredio uz uvažavanje odredaba Pravilnika, koje u čl. 56. predviđaju obvezu tuženika da odluku o prihvaćanju tehničkog unaprjeđenja i isplati naknade donese u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga Povjerenstva. Budući da je Povjerenstvo o Prijedlogu tužitelja svoje Zaključke nadležnom direktoru uputilo dana 22.05.2014.g., to je isti najkasnije 21.06.2014.g. trebao donijeti odgovarajuću odluku, a što je u konkretnom slučaju propustio učiniti. Slijedom navedenog, tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 16.12.2021. ispravljenom na ročištu 13.5.2026. zahtijeva da mu tuženici solidarno

isplate iznos od bruto 47.736,77 eura sa zateznim kamatama tekućim od 22.06.2014. i parnični trošak sa kamatama od presuđenja do isplate.

2. I-Tuženik Zagrebački holding d.o.o. u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodi da je nejasno na kojem pravnom temelju tužitelj temelji svoj zahtjev za isplatu utuženog iznosa, odnosno, je li to Pravilnik o inventivnom radu javnog poduzeća ZET od 26.02.1992., Temeljni kolektivni za radnike u trgovačkim društvima u vlasništvu Grada Zagreba od 27.02.2002., Kolektivni ugovor za radnike ZET-a od 10.04.2002., Zakon o radu (NN 149/09 i dr.) ili Zakon o radu (NN 93/2014), pa je stoga nejasno zbog čega tužitelj smatra da mu pripada pravo na utuženi iznos, jer svaki od navedenih propisa predviđa različite pretpostavke za ostvarenje eventualnog prava. Stoga tuženik predlaže pozvati tužitelja da tužbu dopuni, a ukoliko pozivu ne udovolji, predlaže se tužbu tužitelja odbaciti. Nadalje, tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu jer su neosnovani u cijelosti, kako po osnovi tako i po visini. Nije sporno da je tužitelj zaposlen kod tuženika. U odnosu na zahtjev tužitelja za isplatu nagrade za tehničko unapređenje, u smislu osmišljavanja naprave za strojnu obradu kotača koju je tužitelj navodno osmislio u veljači 2014. godine i prijavio tuženiku u ožujku iste godine, tuženik ističe da se u konkretnom slučaju ne radi o tehničkom unapređenju te da tužitelj prema važećim propisima nema pravo na takvu nagradu. Naime, tužitelj tuženiku nikada nije podnio zahtjev za isplatu nagrade za tehničko unapređenje, nego korisni prijedlog, a sukladno ranije važećim Pravilnikom o inventivnom radu javnog poduzeća ZET od 26.02.1992., koji je predviđao tri vrste inventivnog rada radnika, i to izum, tehničko unapređenje i korisni prijedlog, time da je definirao sve tri vrste takvog rada radnika. Tužitelj je u veljači 2014. godine iznio tuženiku prijedlog za utvrđenje korisnog prijedloga u smislu predmetnog Pravilnika, vezan uz napravu za strojnu obradu kotača tramvajskih vozila tip NT 2200 i NT2300, a koji je zaprimljen kod tuženika dana 3.3.2014. u 9:45 sati te zaveden u registar prijedloga za unapređenja pod reg. brojem 234. Isti je prijavljen poslodavcu u skladu s odredbom čl.17 i čl.18. tada važećeg Pravilnika o inventivnom radu javnog poduzeća Zagrebački električni tramvaj (veljača 1992), a koji je bio na snazi do 04.04.2014. Člankom 14. navedenog Pravilnika navedeno je što se smatra inventivnim radom, i to izum, tehničko unapređenje i koristan prijedlog. Koristan prijedlog sukladno navedenom Pravilniku je svaka racionalizacija koja daje osnovne elemente na poboljšanju radnog postupka u okviru već poznatih i primijenjenih sredstava i tehnoloških postupaka koji pridonose smanjenju troškova, poboljšanju uvjeta, boljeg korištenja alata, uređaja, materijala i organizacije rada. Nadalje, člankom 66. tada važećeg Pravilnika za koristan prijedlog isplatit će se naknada sukladno odredbi čl.74. Pravilnika, a na temelju odluke direktora društva o prihvaćanju korisnog prijedloga. Sukladno odredbi čl. 68. navedenog Pravilnika, pravo na naknadu za koristan prijedlog pripada autoru za vrijeme korištenja inovacije, a najduže do 1 godine, nakon kojeg isteka roka od godine dana od prijave prijedloga, radnik gubi pravo na isplatu naknade. Dakle, temelj za isplatu naknade je odluka direktora društva o prihvaćanju korisnog prijedloga koja u konkretnom slučaju nije donesena u skladu s odredbom čl.56. u vezi s odredbom čl.59. Pravilnika. Naime, opisana odluka direktora Društva nikada donesena, jer nije bilo osnova za donošenje iste, jer je Pravilnik prestao važiti dana 04.04.2014.godine, kada je odlukom tadašnjeg voditelja podružnice i člana uprave Društva, stavljen izvan snage, a iz razloga što nije usklađen sa Zakonom o radu te ostalim propisima koji uređuju radne odnose. Prema tome, tužitelju nema pravo na isplatu nagrade za koristan prijedlog, jer se radi o nagradi koja je bila utemeljena Pravilnikom, koji je prestao važiti prije nego što je Odlukom direktora Društva usvojen koristan prijedlog tužitelja. Kako navedeni Pravilnik više nije na snazi kod poslodavca, niti je bio u vrijeme odlučivanja o korisnom prijedlogu tužitelja za inovaciju izrade naprave za strojnu obradu kotača tramvajskih vozila tip

NT220 i NT2300, a kako Zakon o radu ne poznaje termin korisnog prijedloga kakvim bi se eventualno mogao smatrati u konkretnom slučaju, kada bi bile ispunjene i druge pretpostavke, to ne postoji osnova temeljem koje bi se eventualno i mogla isplatiti naknada tužitelju. Osim toga, a i da je Pravilnik na snazi, pravo na isplatu s naslova korisni prijedlog radnik gubi istekom roka od godine dana od prijave prijedloga, a koji rok je u konkretnom slučaju istekao još 2015. godine. Također ukazuje kako je i Zaključak Povjerenstva od 22.05.2014. u svezi utvrđivanja korisnog prijedloga donesen na temelju predmetnog Pravilnika, pa da stoga nije ni bilo mjesta za donošenje odluke o utvrđivanju korisnog prijedloga. Osim što se temelji na nevažećem propisu, osnova tužbenog zahtjeva, a u svezi sa zatraženim iznosom na ime nagrade, proturječna je. Naime, tužitelj navodi da se radi o idejnom rješenju, što nedvojbeno odgovara korisnom prijedlogu u smislu ranije važećeg Pravilnika, a onda tvrdi da tužiteljeva naprava (koju nije izradio tužitelj nego je izrađena u strojarnici tuženika), predstavlja tehničko unapređenje, za koje smatra da mu pripada nagrada prema čl.16. ranije važećeg Pravilnika. Međutim, i kada bi se radilo o tehničkom unapređenju, tužitelj ni tada ne bi imao pravo na nagradu, ni prema ranije važećem Pravilniku, niti prema Zakonu o radu ili Kolektivnom ugovoru, obzirom poslodavac mora prihvatiti takvo unapređenje te je navedeni prihvrat eventualna osnova za isplatu naknade. Osim toga, prema Zakonu o radu i Kolektivnog ugovoru proizlazi da pripada naknada za tehničko unapređenje i izum, ali ne i za koristan prijedlog, koji u načelu predstavlja ideju koja ne podliježe zaštiti. Tehničko unapređenje u smislu odredbe čl.100. važećeg Zakona o radu odnosno članka 92. ranije važećeg Zakona o radu, poslodavac mora prihvatiti od radnika te je navedeni prihvrat eventualna osnova za isplatu naknade. U konkretnom slučaju, takav prihvrat je izostao. Koristan prijedlog, u smislu sada nevažećeg Pravilnika o inventivnom radu kod tuženika, je svaka racionalizacija koja daje osnovne elemente na poboljšanju radnog postupka u okviru već poznatih i primijenjenih sredstava i tehnoloških postupaka koji pridonose smanjenju troškova, poboljšanju uvjeta, boljeg korištenja alata, uređaja, materijala i organizacije rada. Tužiteljev idejni prijedlog može se eventualno smatrati korisnim prijedlogom u smislu nevažećeg Pravilnika, jer predstavlja racionalizaciju u okviru već poznatih i primijenjenih sredstava i tehnoloških postupaka (primjena postupka reprofiliranja koje se inače radi s klasičnim tramvajima). Međutim, kao što je već navedeno, kako je navedeni Pravilnik prestao važiti i kako niti jedan drugi primjenjivi propis ne predviđa isplatu naknade za korisni prijedlog, tužiteljev zahtjev nije osnovan. Što se tiče visine tužbenog zahtjeva, ista je neosnovana i pogrešno te prekomjerno određena. Naime, nije moguće visinu nagrade odrediti pozivom na Pravilnik o inventivnom radu, jer je isti prestao važiti, a osobito ne pozivom na odredbu čl.16.toga Pravilnika, jer se ne radi o tehničkom unapređenju nego eventualno o korisnom prijedlogu, za koji je nagrada bila određena kao ušteda kroz jednogodišnje razdoblje. Nadalje, nije točno da se utuženi iznos ima isplatiti u bruto iznosu jer se radi o tražbini iz radnog odnosa. Naime, odredbom čl.92.st.4. važećeg Zakona o radu te odredbom čl. 84.ranije važećeg Zakona o radu predviđeno je da se plaća i naknada plaće isplaćuju u bruto iznosu. Međutim, u konkretnom slučaju ne radi se ni o plaći niti u naknadi plaće te tužitelj potražuje nagradu za navodno tehničko unapređenje, koja se ne isplaćuje kao plaća, nego bi se isplatila temeljem posebnog pravnog akta (odluke poslodavca kojom bi prihvatio tehničko unapređenje), slijedom čega se ne bi mogla primijeniti odredba čl.92.st.4. važećeg Zakona o radu. I tijekom kamata je također neosnovano određen, prvenstveno stoga jer Pravilnik na koji se tužitelj poziva više nije na snazi, a potom i jer se ne radi o tehničkom unapređenju u smislu tog Pravilnika, nego eventualno o korisnom prijedlogu. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti uz nadoknadu troškova I-tuženiku.

3. II-Tuženik Zagrebački električni tramvaj d.o.o. se pridružio navodima I-tuženika, te je dodatno naveo da ističe prigovor promašene pasivne legitimacije te predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu parničnog troška.

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Ugovor o radu (list 9 spisa), Dodatke ugovoru o radu (list 10-11 spisa), ispis iz sudskog registra za tuženika (list 12-25 spisa), Pravilnik o inventivnom radu ZET-a (list 26-36 spisa), Prijedlog tužitelja iz veljače 2014. (list 37-39 spisa), Prijava prijedloga (list 40-41 spisa), Obavijest tuženika (list 42 spisa), Rješenje tuženika o imenovanju povjerenstva (list 43 spisa), Izvješće i Zaključke Povjerenstva (list 44-54 spisa), Odluku tuženika od 4.4.2014. (list 61 spisa), izvadak iz sudskog registra za ZET d.o.o. i djelomični povijesni izvadak za Zagrebačkih holding d.o.o., podružnica ZET (list 70-98 spisa), Prijavu HZMO-a (list 102 spisa), Dopis od 21.9.2018. (list 117 spisa), Temeljni kolektivni Ugovor i Dodaci (list 118-155 spisa), ZET skladišne kartice, Narudžbe ZET-a, narudžbenica, e-mail korespondenciju, izvještaj i račun izvođača radova, fotografije (list 159-186 spisa), izvod iz zapisnika sa sastanka 15.6.2018. (list 253-255 spisa), saslušan je tužitelj (list 156-158 spisa), te svjedoci Krunoslav Štrumf i Anton Vukelić (list 189-191 spisa), Damir Škrinjar i Vladimir Brezak (list 196-198 spisa), Siniša Uglik (list 202-203 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. (list 212-216 spisa), dopunsko vještačenje (list 238-239 spisa), provedeno je strojarsko vještačenje po vještaku Nevenu Erešu (list 273-275 spisa), te je vještak Neven Ereš usmeno saslušan (list 291-293 spisa).

5. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08 od 1.1.2018. 96/08, 23/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

6. Među strankama nije sporno da je tužitelj bio zaposlen kod tvrtke Zagrebački holding d.o.o. Podružnica Zagrebački električni tramvaj do 31.12.2017., a nakon statusnih promjena kod tvrtke Zagrebački električni tramvaj d.o.o., a kako su to suglasno izjavili punomoćnici stranaka na ročištu 11.9.2018.

7. Iz priložene dokumentacije u spisu, osobito iz izvatka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu za I. i II. tuženika, sud je utvrdio da je na temelju Plana podjele trgovačkog društva Zagrebački holding d.o.o. od 27. studenoga 2017. došlo do statusne promjene društva Zagrebački holding d.o.o., tako da je izdvojena podružnica Zagrebački električni tramvaj, te je tvrtka Zagrebački električni tramvaj d.o.o. nastala izjavom o osnivanju od 29. prosinca 2017. i odlukom skupštine društva Zagrebački holding d.o.o. od istog datuma, ali je društvo Zagrebački holding d.o.o. ostalo postojati. Dakle, bez obzira što je Zagrebački električni tramvaj d.o.o. nastao od dijelova imovine i radnika Zagrebačkog holdinga d.o.o., riječ je o dvije pravne osobe koje usporedo egzistiraju od 29. prosinca 2017. Time je došlo do podjele pravne osobe koja je prethodno sudjelovala u postupku kao tuženik, pa je takvom statusnom promjenom došlo do materijalno-pravne sukcesije svih potraživanja Zagrebačkog holdinga d.o.o. bivše podružnice Zagrebački električni tramvaj, na novo društvo Zagrebački električni tramvaj d.o.o. Tako i Vrhovni sud RH u odlukama poslovni broj: Rev 625/2021-2 od 12.4.2023. i Rev-747/2022-2 od 28.5.2024. Stoga su tuženici pasivno legitimirani u ovom predmetu, te II-tuženik neosnovano ističe prigovor promašene pasivne legitimacije.

8. U ovom predmetu tužitelj je prvotno podnio tužbu (1.8.2017.) protiv tvrtke Zagrebački holding d.o.o., budući je bio zaposlen kod Zagrebački holding d.o.o. Podružnica Zagrebački električni tramvaj do 31.12.2017., a nakon statusnih promjena je njego ugovor o radu prenesen kod Zagrebački električni tramvaj d.o.o., pa je tužitelj podneskom predanim na ročištu 18.3.2018. proširio tužbu i na Zagrebački električni tramvaj d.o.o., a koji je podneskom od 29.3.2018. pristao na preinaku tužbe.

9. Iz dokumentacije priložene u spis sud je utvrdio:

- da je tužitelj 3.3.2014. podnio Prijavu prijedloga i to - Koristan prijedlog – naprava za strojnu obradu kotača tramvajskih vozila TIP NT2200 i NT2300, te je u zaključku naveo da koristan prijedlog naprave za strojnu obradu kotača niskopodnih tramvajskih vozila ima niz koristi, u današnje vrijeme globalne ekonomske krize svaka ušteda mora se ozbiljno razmotriti, ono što se ne može izmjeriti novcem i što je najvažnije, to je jednostavniji postupak rada uz korištenje postojećih resursa, radne snage i strojeva, te moli da se prijedlog stručno razmotri i primjereno nagradi (list 37-39 i 40-41 spisa),
- da je I-tuženik potvrdio primitak tužiteljevog prijedloga (list 42 spisa),
- da je I-tuženik Rješenjem od 4.4.2014. imenovao povjerenstvo koje će razmotriti tužiteljev prijedlog (list 43 spisa),
- da je Povjerenstvo za razmatranje prijedloga sačinilo Izvješće 7.5.2014. u kojem je navelo da je prijedlog iznimno koristan, da je isti predložen kao koristan prijedlog, te je istim postignuto više efekata, te isti treba nagraditi (list 44-51 spisa),
- da je Povjerenstvo za ocjenu inventivnog rada sukladno Pravilniku o inventivnom radu donijelo Zaključak od 22.5.2014. u kojem je odlučilo da se prijavljeni prijedlog prema čl. 66. Pravilniku o inventivnom radu smatra korisnim prijedlogom za kojeg se može izračunati ušteda, da prema čl. 69. st. 4. i 74. Pravilnika, predlagača treba nagraditi sa 13,69 prosječnih osobnih dohodaka na razini grada Zagreba za obračunsko razdoblje koje će prethoditi isplati, da prema čl. 6. i 68. Pravilnika pravo na naknadu pripada autoru najduže do 1 godine, da naknadu treba isplatiti sukladno čl. 74. st. 4. Pravilnika jednokratno, čime će predlagač u cijelosti biti isplaćen, po istom predmetu neće više imati prava potraživanja, te je predlagač dužan predati izrađenu napravu korisnicima (list 52 spisa),
- da je sačinjena Odluka od 27.5.2014. kojom je prihvaćen Zaključak Povjerenstva za ocjenu inventivnog rada predlagača tj. tužitelja da se predmet pod nazivom „Naprava za strojnu obradu kotača tramvajskih vozila TIP NT2200 i NT2300“ smatra korisnim prijedlogom u smislu Pravilnika o inventivnom radu, te će se predlagatelju isplatiti za taj prijedlog jednokratna nagrada u visini 13,69 prosječnih plaća Grada Zagreba za obračunsko razdoblje koje prethodi isplati nagrade, te se za realizaciju ove Odluke zadužuje Odjel financijske operative Ekonomsko-financijskog poslovanja Podružnice, međutim, ovu Odluku nije potpisao član uprave – voditelj podružnice Ivan Tolić (koji je naznačen kao donositelj i potpisnik odluke) (list 53 spisa),
- da direktor I-tuženika nije donio nikakvu odluku o tužiteljevom prijedlogu sukladno Pravilniku o inventivnom radu.

10. Tužitelj je izjavio da radi kod II-tuženika kao koordinator, te je zadužen za popravak tramvaja. Obrada kotača tramvaja je vrlo važna, te ako stroj ne radi samo jedan dan, onda je to teško nadoknaditi, a ako ne radi više dana, onda je to gotovo nenadoknadivo. Kod tuženika se obrada kotača vrši horizontalnom tokarilicom, te se je ona pokvarila, tako da se nije mogla vršiti obrada kotača na novim tramvajima NT2200 i NT2300, te bi ovaj posao stajao više mjeseci. Zbog toga je rukovoditelj sazvao sastanak te je pitao kako će dalje, te su shvatili da nema alternative, te da bi jedino mogli tražiti vanjsku uslugu druge firme, ali je to bilo upitno, jer u Zagrebu postoje još 1-2 takva stroja, a na području RH 3-4 takva stroja, te bi teško došli na red, te bi

bio problem transporta, a nastali bi i troškovi. Nakon toga je razmišljao kako bi riješili ovaj problem, te je smislio jednu specijalnu napravu koja bi omogućila prihvrat kotača novih tramvaja, a koja bi se stavila na stroj koji obrađuje kotače drugih tipova tramvaja, pa bi se tako mogli pomoću te naprave obrađivati i kotači ovih novih tramvaja. O tome je obavijestio rukovoditelja Krunoslava Štruma, te je on sazvao ponovno sastanak na kojem je prezentirao svoju ideju, te je pokazao svoju skicu i dao naputke, a poslovođa je odmah shvatio o čemu se radi i rekao da je to dobra ideja, te je nakon toga rukovoditelj dao nalog da se ova naprava napravi. Nakon toga je ona i napravljena u tokariji tuženika, te su ju nakon toga probali kako radi i vidjeli da radi dobro, te je time bio riješen problem. Ovaj stroj horizontalna tokarilica koji se je prije koristio je zbog kvara bio u zastoju oko 3 i pol mjeseci tijekom 2014., te je u tom periodu korištena ova njegova naprava, ali ona je korištena i kasnije, a ista se cijelo vrijeme koristi i paralelno kada bude više posla ili kada je tokarilica zauzeta drugim poslovima. Tako je u razdoblju od kraja 2016. do kraja travnja 2017. ova tokarilica bila u kvaru, pa je tada intenzivno korištena njegova naprava. Ovu napravu ili ovaj koristan prijedlog za tehničko unaprjeđenje je predao u službi za inovacije sukladno pravilniku koji je bio na snazi, te je to služba dalje prosljedila u proceduru. Voditelj podružnice je formirao povjerenstvo od više članova različite struke koji se intenzivno bave održavanjem tramvaja i koji poznaju ovu tematiku. Povjerenstvo ga je pozvalo da prezentira svoju ideju, te su ju oni prihvatili i donijeli odluku da je ova naprava svrsishodna i korisna, te da se istom postiže ušteda, te da ima pravo na adekvatnu naknadu. Ova odluka je prosljeđena voditelju podružnice i članu uprave, ali nakon toga voditelj podružnice nije donio nikakvu odluku. Nakon nekog vremena je zvao izvršnog direktora Sinišu Uglika, te mu je on rekao da još nema nikakve odluke. Nakon više takvih upita izvršni direktor je dobio odgovor pravne službe da je ukinut pravilnik za nagrađivanje, pa da ne može dobiti nagradu, pa da treba vidjeti kako je to riješeno kolektivnim ugovorom ili zakonom o radu. Kako i dalje nije dobivao odgovor, a bio je i na razgovoru kod nove voditeljice podružnice Ljube Rončević-Žgele 2 puta, kao i u pravnoj službi, te je uvijek dobivao odgovor da je pravilnik ukinut i da treba tražiti rješenje u zakonu o radu ili KU, ali je na kraju pravna služba rekla da su odredbe ZR-a o tome paušalne. Obzirom na sve ovo, a kako do današnjeg dana nije dobio naknadu, a niti odluku poslodavca o naknadi, podnio je predmetnu tužbu. Horizontalna tokarilica kod tuženika se zove Karusel. Ova njegova naprava obrađuje isključivo kotače novih tramvaja NT 2200 i NT 2300, dok Karusel obrađuje i ove kotače, ali i kotače drugih tramvaja, kao i obruče akceleratora, te druge poslove po potrebi. Zadnji put je vidio da se koristi njegova naprava dana 15.11.2018., te se je koristila paralelno sa Karuselom, ali ova njegova naprava se je koristila intenzivno i tijekom cijelog listopada 2018., te od 1.-15. studenog 2018. Tuženik ima 142 nova tramvaja sa ovim kotačima NT 2200 i NT 2300. Tramvaj NT2200 ima 12 kotača, a NT2300 ima 8 kotača. Kotači na tramvaju se obrađuju na ovim strojevima otprilike jednom godišnje. Kod tuženika se 80 novih tramvaja treba tokariti tijekom godine dana, a imajući u vidu da svaki ima 12 kotača. Ova njegova naprava se stavlja na stari stroj, te se ona obavezno skida nakon obrade kotača. Kada se sa tog stroja makne njegova naprava, tada se sa tim strojem obrađuju kotači svih drugih tipova tramvaja, osim novih. Ističe da se ova njegova naprava ne stavlja na Karusel, nego na jedan drugi stroj. Smatra da se njegovom napravom obradi oko 30% kotača, a Karuselom oko 60% kotača. Kod tuženika ima oko 150 starih tramvaja plus radni tramvaji, npr. brusilice.

11. Svjedok Krunoslav Štruml je izjavio da radi kod II tuženika te je u sporno vrijeme tj. 2014. bio rukovoditelj tramvajske radionice. Prije otprilike 4-5 godina pojavio se problem jer se pokvario stroj za tokarenje kotača novih tramvaja, a to je bio jedini stroj koji su imali za održavanje kotača novih tramvaja NT 2200 i NT2300, a imali su 142

takva tramvaja. Zbog toga je postojala opasnost da ostanu bez tih novih tramvaja, odnosno bez dijela tih tramvaja. Zbog toga je sazvao sastanak na kojem su bili Brezak, Vukelić i tužitelj, te je iznio problem i tražio da predlože rješenje. Neki od sljedećih dana se našao s tužiteljem te mu je on rekao da ima rješenja ovog problema tako da se naprava za tokarenje kotača stavi na drugi stroj uz određene preinake, jer je trebalo smisliti i napraviti način prihvata te naprave za tokarenje na stari stroj. Navodi da se je on sa time složio jer je to bilo funkcionalno, a obzirom da su već i prije ispitali mogućnost da za to uzmu uslugu vanjske firme, a što bi bio dugotrajan proces, te bi to koštalo oko 1.000,00 kn po kotaču. Nakon toga je ubrzo realizirana ova ideja tužitelja tako da su ponovno krenuli na taj predloženi tužiteljev način sa održavanjem kotača novih tramvaja, te su na taj način pomoću te naprave oko 3 mjeseca održavali kotače novih tramvaja, a sve dok stari stroj nije bio popravljen, a ne zna da li je i nakon toga korištena ova tužiteljeva naprava, jer više tamo nije radio. Ovaj stari stroj za horizontalno tokarenje službeno zovu Karusel. Kasnije je tužitelj ovu napravu prijavio kao inovaciju, pa su u vezi sa time radili i izvješće za komisiju. Tuženik je tada imao 142 tramvaja, a od toga su 140 dugačkih koji imaju 12 kotača i 2 kratka koji imaju 8 kotača. Kada se skine ova tokarilica za održavanje novih tramvaja sa starog stroja, tada se ovaj stari stroj može koristiti za obradu kotača starih tramvaja. Smatra da osim tramvaja NT 2200 i NT2300 tuženik ima oko 200 ostalih tramvaja. Kotači novih tramvaja se više troše jer se oni više koriste tj. rade više kilometara.

12. Svjedok Anton Vukelić je izjavio da radi kod II-tuženika kao poslovođa tokarije. U firmi su se pojavile poteškoće, jer se je pokvario stroj Karusel, a koji je bio namijenjen za reprofiliranje kotača starih i novih tramvaja, međutim, kotači novih tramvaja NT 2200 i NT 2300 se ne mogu reprofilirati na nekom drugom stroju, pa kada se je ovaj stroj Karusel pokvario jer je bio star, te je trebao ići na popravak, pojavio se veliki problem gdje će reprofilirati kotače ovih novih tramvaja, a nisu imali alternative. Šef je bio Krunoslav Štrumf te je on nekada mijenjao šefa, pa je odlazio na kolegije, gdje su razgovarali o ovom problemu, te su razmatrali gdje bi mogli slati kotače ovih tramvaja na popravak, pa su shvatili da će tada trebati plaćati i troškove transporta, za što treba također neko vrijeme, te im se činila visoka cijena tih usluga, a obzirom da je bilo puno takvih kotača. Jednog dana je tužitelj došao do njega te mu je iznio svoju ideju da bi napravili jednu napravu koja bi se mogla pričvrstiti na stari stroj koji služi za obnovu kotača starih tramvaja, pa da bi se na taj način mogli obnavljati i kotači novih tramvaja, te su ubrzo tu njegovu ideju i probali, te su vidjeli da to jako dobro funkcionira, te je i Štrumf sa time bio zadovoljan. Smatrali su da je ovo odlična ideja, jer će time dobiti 2 stroja i veću produktivnost, tako da se kotači novih tramvaja mogu obnavljati pomoću ove naprave tužitelja, ali i na Karuselu kada bude popravljen, te se to tako i radilo te se i danas tako radi da se po potrebi koriste oba stroja. U međuvremenu se je Karusel još nekoliko puta kvario, tako da je korištena ova tužiteljeva naprava. Isto tako, sada imaju 13 tramvaja van prometa, a svaki ima 12 kotača koje treba obnoviti, pa ponovno koriste oba stroja kako bi ih što prije vratili u promet. I dalje koriste Karusel, a po njegovoj procjeni se ova tužiteljeva naprava koristi otprilike 30% za obradu kotača novih tramvaja, 70% se koristi Karusel, ali to ne može precizno reći. Sada je Karusel u radu, ali je prije toga bio veći kvar, pa je bio na popravku oko 2 mjeseca, te se i prije znao kvariti. Kada je Karusel u kvaru tada se kotači novih tramvaja popravljaju na tužiteljevoj napravi koji se pričvrsti na novi stroj. Kada Karusel radi tada se prema potrebi koristi i tužiteljeva naprava, a to je onda kada ima više posla npr. sada kada je 13 tramvaja van prometa. Tokarija sada radi u jednoj smjeni od 7-15 sati, a prije je radila u dvije smjene od 6-14 i od 14-22 sati. Također, prije je bilo oko 34 radnika, a sada ih je oko 15. Navodi da se iz slika na listu 164-180 vidi da je naprava tužitelja u

funkciji. Na Karuselu se obrađuju stari kotači, rade se obruči akceleratora te drugi poslovi po potrebi, a ovi poslovi obruči akceleratora se mogu raditi samo na Karuselu.

13. Svjedok Damir Škrinjar je izjavio da radi kod II-tuženika, te je bio voditelj povjerenstva od 5 članova. Od uprave je dobio nalog da povjerenstvo napravi ocjenu naprave za reprofiliranje kotača tramvaja NT 2200 i NT 2300, a koju je napravio tužitelj. Povjerenstvo je utvrdilo sve okolnosti te je sačinilo izvješće koje je predano upravi. U istom je utvrđeno kako je uopće došlo do potrebe da se radi ovakva naprava. Naime, temeljni stroj tj. horizontalna tokarilica Karusel nije bio u funkciji te se na njemu nije moglo raditi, a na njemu se inače vrši reprofiliranje svih kotača. Međutim, kako se reprofiliranje kotača tramvaja NT 2200 i NT 2300 nije moglo raditi na ovom stroju, to je tužitelj izvršio određenu inovaciju, tako da se je to radilo pomoću jedne pomoćne naprave koju je prilagodio za reprofiliranje tih kotača. Također, povjerenstvo je tražilo od pogona podatke koliko je takvih tokarenja izvršeno, a od komercijale su zatraženi podaci o cijeni takve usluge koju bi trebalo platiti da je to radila vanjska firma. Na kraju je povjerenstvo donijelo zaključak da se radi o inovativnom djelu i da zbog toga tužitelju treba dati pohvalu i primjerenu nagradu u iznosu od oko 80-90.000,00 kn, a što je sve utvrđeno sukladno pravilniku. U slučaju da nije bilo ove tužiteljeve naprave, tada bi tražili usluge vanjske firme za obradu kotača ovih tramvaja, budući se reprofiliranje kotača mora raditi, a što je važno za sigurnost vožnje tramvaja. Ne sjeća se na koji način su utvrdili visinu nagrade, a u pravilniku su postojale matematičke formule za izračun, ali se istih ne sjeća. Ne zna da li se je nakon odluke povjerenstva nastavila koristiti tužiteljeva naprava, ali vjerojatno je. Pri utvrđivanju naknade uzeli su u obzir vrijeme od kada se ta naprava koristi, te su od operative dobili podatke o očekivanom trajanju popravka stroja, a koje su uzeli u obzir, a ne sjeća se koliko je to bilo očekivano vrijeme. Članovi povjerenstva su nakon naloga uprave otišli u pogon, te ih je tužitelj upoznao sa funkcioniranjem naprave i njenom primjenom, a radi se o specijalnoj napravi koja omogućava da se izvrši tokarenje.

14. Svjedok Vladimir Brezak je izjavio da radi kod II-tuženika kao koordinator za održavanje tramvaja. U jednom trenutku je došlo do kvara stroja za obradu kotača, te je to trebalo brzo riješiti, jer je neophodno stalno održavanje kotača tramvaja, te je tužitelj smislio da se obrada kotača tramvaja NT 2200 i NT 2300 radi na drugom stroju, tako da se njemu doda dio za prihvata tih kotača, te se je ova tužiteljeva naprava koristila, a njima dolazi najmanje 4-6 tramvaja mjesečno za obradu kotača. Kada je došlo do kvara stroja, jedina alternativa je bila vanjska usluga, ali je takva usluga uvijek spora i nije ju jednostavno provesti. Bio je član povjerenstva, te mu se čini da su za utvrđivanje visine nagrade tužitelju ukalkulirali i vrijeme koje će biti potrebno za popravak stroja, ali i kasnije vrijeme jer su smatrali da će ta naprava biti korisna za upotrebu, ali se ne sjeća točno. Naime, smatrali su da je ova naprava korisna za slučaj kvara stroja, ali i u slučaju potrebe za većim opsegom obrade, pa se može također koristiti. Ne zna da li se je tužiteljeva naprava koristila i nakon popravka stroja, ali vjeruje da je. Ne sjeća se da je vršio obilazak i utvrdio da se paralelno koristi Karusel i tužiteljeva naprava, ali se je sigurno koristila paralelno. Naime, matematički se može vidjeti da se toliki broj kotača nije mogao odraditi samo na Karuselu. Nakon izrade tužiteljeve naprave, Karusel je još jednom bio kraće vrijeme u kvaru, otprilike 10-tak dana. Naprava je rađena po nacrtu tužitelja. Ova tužiteljeva naprava je izrađena u tokariji i bravariji II-tuženika. Prije donošenju ocjene povjerenstva, sve su analizirali, te su uzeli u obzir sve tehničke strane naprave i rezultate koja ista može proizvesti. Ocjenu o visini nagrade tužitelju su utvrdili na temelju prosjeka broja kotača koje treba obraditi, vrijeme dok stroj nije bio u funkciji, te daljnju potrebu za ovom napravom, a pri tome su koristili pravilnik tuženika.

15. Svjedok Siniša Uglik je izjavio da radi kod II tuženika, te je u spornom razdoblju tj. do lipnja 2014 bio izvršni direktor tehničkog ureda za istraživanje i razvoj. U njegovom uredu su se predavale prijave patenata, inovacija i sl., te je te prijave šef odjela Sokač pripremao za povjerenstvo. Prijedlog za izbor članova povjerenstva je potpisao ili on ili voditelj podružnice, a sjeća se da je imao na uvid taj prijedlog. Povjerenstvo je razmatralo prijedlog i donijelo zaključak kojim prihvaćaju da se radi o unaprjeđenju, te se ne sjeća što je točno odlučeno i da li je odlučeno da tužitelj ima pravo na naknadu. To je dalje išlo u daljnju proceduru u upravu, te ne zna točno što je dalje bilo, ali zna da je bio ukinut pravilnik na temelju kojega je podnesen ovaj prijedlog. Prije je bio tehnolog u radioni, pa mu je poznato što je tužitelj napravio. Kako nije bilo druge mogućnosti za obradu kotača, to je ova tužiteljeva naprava zbog toga priznata kao unaprjeđenje od strane povjerenstva. Tužitelj je pisanim putem podnio prijedlog sa obrazloženjem svoje naprave, sukladno proceduri određenoj pravilnikom. Njegov zadatak nije bio da se očituje o tužiteljevoj napravi, već je zbog toga osnovano povjerenstvo. Tužitelj je dao svoj prijedlog za napravu, koja je izrađena u ZET-u. Pravilnikom je propisano pravo na nagradu u slučaju ako radnik nešto napravi ili smisli, a što nije u opisu njegovog posla, a ovu napravu koju je tužitelj predložio, to nije bilo u opisu njegovog posla da to predlaže. Nakon što mu je predložen zaključak od 22.5.2014. na listu 52 spisa, navodi da se sjeća tog teksta, ali ne zna zbog čega je taj zaključak bez njegovog potpisa, a čini mu se da je taj zaključak potpisao i prosljedio dalje. Sada se ne sjeća da li je povjerenstvo odlučilo da se radi o korisnom prijedlogu ili o unaprjeđenju, ali je tako kako to piše u zaključku.

16. Sud je prihvatio iskaz tužitelja i saslušanih svjedoka budući su jasni i logični te međusobno suglasni. Temeljem istih sud je utvrdio da je tuženik imao stroj karusel koji je bio namijenjen za reprofiliranje (obradu, tokarenje) kotača starih i novih tramvaja, te se kotači novih tramvaja NT 2200 i NT 2300 ne mogu reprofilirati na nekom drugom stroju. Kada se pokvario stroj za tokarenje kotača novih tramvaja NT2200 i NT2300, nastao je problem jer se je trebalo čekati popravak stroja ili tražiti vanjsku uslugu za što bi trebalo određeno vrijeme i određena novčana sredstva. Tužitelj je osmislio napravu koja bi omogućila prihvata kotača novih tramvaja, a koja bi se stavila na (stari) stroj koji obrađuje kotače drugih tipova (starih) tramvaja, pa bi se tako mogli pomoću te naprave obrađivati i kotači novih tramvaja, te je o tome obavijestio rukovoditelja Krunoslava Štruma, prezentirao je svoju ideju, te je nakon toga rukovoditelj dao nalog da se ova naprava napravi, te je ista napravljena u tokariji tuženika, te su ju nakon toga probali kako radi i vidjeli da radi dobro, te je time bio riješen problem. Ovaj stroj horizontalna tokarilica koji se je inače koristio za obradu kotača novih tramvaja je zbog kvara bio u zastoju oko 3 i pol mjeseci tijekom 2014., te je u tom periodu korištena ova tužiteljeva naprava, ali je ista korištena i kasnije u određenom periodu, ili dok je ova prvotna tokarilica bila u kvaru ili paralelno ako je bilo više posla. Tužitelj je prijedlog za svoju napravu predao u službi za inovacije sukladno pravilniku koji je bio na snazi, te je voditelj podružnice formirao povjerenstvo koje je donijelo odluku da je ova naprava svrsishodna i korisna, te da se istom postiže ušteda, te da tužitelj ima pravo na adekvatnu naknadu, te je odluka prosljeđena voditelju podružnice i članu uprave, ali nakon toga voditelj podružnice nije donio nikakvu odluku, te je pravna služba navela da je ukinut pravilnik za nagrađivanje pa da tužitelj ne može dobiti nagradu. Ova tužiteljeva naprava obrađuje isključivo kotače novih tramvaja NT 2200 i NT 2300, te se ista stavlja na stari stroj, a kada se sa tog stroja makne tužiteljeva naprava, tada se sa tim strojem obrađuju kotači svih drugih tipova tramvaja.

17. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio:

- da je karusel bio namijenjen za reprofiliranje kotača i starih i novih tramvaja, te se kotači starih tramvaja mogu reprofilirati i na nekom drugom stroju, dok se kotači novih tramvaja NT 2200 i NT 2300 ne mogu reprofilirati na nekom drugom stroju, pa kako je karusel za obradu kotača novih tramvaja bio u kvaru određeno vrijeme tijekom 2014. godine, to tuženik nije mogao vršiti reprofiliranje kotača novih tramvaja, te je tužitelj osmislio napravu koja se stavlja na stari stroj koji inače obrađuje kotače drugih tipova tramvaja, te je ova naprava tužitelja omogućila reprofiliranje kotača novih tramvaja,
- da je tužitelj u ožujku 2014. prijavio navedenu napravu koju je osmislio i to kao koristan prijedlog sukladno tada važećem Pravilniku o inventivnom radu, te je tuženik potvrdio da je isti zaprimio,
- da je Odlukom od 4.4.2014. Pravilnik o inventivnom radu stavljen van snage sa tim danom, ali je unatoč tome, I-tuženik sukladno Pravilniku o inventivnom radu formirao Povjerenstvo koje je zaključilo da se doista radi o korisnom prijedlogu i da to treba nagraditi, ali direktor I-tuženika nije donio konačnu odluku sukladno Pravilniku o inventivnom radu.

18. Prema Pravilniku o inventivnom radu Zagrebačkog električnog tramvaja iz veljače 1992. godine propisano je:

- prema čl. 14. inventivnim radom smatra se: izum, tehničko unaprjeđenje i koristan prijedlog,
- prema čl. 17. koristan prijedlog je svaka racionalizacija koja daje osnovne elemente na poboljšanju radnog postupka u okviru već poznatih i primijenjenih sredstava i tehnoloških postupaka koji pridonose smanjenju troškova, poboljšanju uvjeta, boljeg korištenja alata, uređaja, materijala i organizacije rada,
- prema čl. 16. tehničko unaprjeđenje je tehničko rješenje koje je ostvareno racionalnijom primjenom već poznatih tehničkih sredstava i tehnoloških postupaka, na kojima se postiže veći radni učinak, bolji kvalitet proizvoda, ušteda na materijalu i energiji, bolje korištenje strojeva, vozila i uređaja, poboljšanje tehničke kontrole proizvoda, poboljšanje iz djelokruga zaštite na radu, te unaprjeđenje čovjekove okoline.

19. Tužitelj je na pripremnom ročištu te na ročištu 1.10.2018. predložio izvođenje dokaza strojarskim vještačenjem radi utvrđenja što predstavlja tužiteljeva naprava, odnosno da li se prema Pravilniku o inventivnom radu radi o tehničkom unaprjeđenju ili o korisnom prijedlogu, te visine nagrada koja bi pripadala tužitelju pa je sud sukladno prijedlogu tužitelja proveo strojarsko vještačenje.

20. Vještak strojarske struke Neven Ereš je u svom nalazu i mišljenju naveo da provedena analiza pokazuje da predmetna naprava za strojnu obradu kotača koju je osmislio tužitelj, predstavlja koristan prijedlog u vidu odredbi Pravilnika o inventivnom radu tuženika iz veljače 1992. godine, jer njezino korištenje daje osnovne elemente na poboljšanju radnog postupka u okviru već poznatih i primijenjenih sredstava i tehnoloških postupaka koji pridonose smanjenju troškova.

21. Na nalaz i mišljenje strojarskog vještaka Nevena Ereša, prigovorio je tužitelj, pa je vještak dopunski usmeno saslušan na ročištu, te je izjavio da je svoj pisani nalaz i mišljenje dao na temelju stanja spisa te posebice dokumentacije koja je navedena u točki 1. njegovog nalaza. Obzirom na opisano stanje spisa, zadatak vještačenja je bio utvrditi da li naprava za strojnu obradu kotača koju je osmislio tužitelj predstavlja koristan prijedlog ili tehničko unaprjeđenje u odnosu na način kako su ti pojmovi definirani predmetnim Pravilnikom o inventivnom radu tuženika iz veljače 1992. Temeljem navedene dokumentacije i tumačenja ova dva pojma iz navedenog Pravilnika, vještak je zaključio da predmetna naprava za stroju obradu kotača koju je

osmislio tužitelj predstavlja koristan prijedlog, a ne tehničko unaprjeđenje. Iz stanja spisa proizlazi da II-tuženik nije obavljao ovakvu djelatnost obrade kotača prije toga, već je takva obrada bila davana vanjskim suradnicima ili je trebala biti davana vanjskim suradnicima, pa se stoga u tehničkom smislu ne radi o nekom procesu koji je ranije postojao kod II-tuženika, pa onda shodno tome ne bi ni bilo nekakvog tehničkog poboljšanja procesa kao takvog koji ranije nije niti postojao. Isto tako, i sam tužitelj na listovima 37-39 spisa navodi da se radi o korisnom prijedlogu gdje je on potpisan kao predlagač. Slijedom navedenog, i tehničko unaprjeđenje prema navedenom Pravilniku je svako tehničko rješenje ostvareno racionalnijom primjenom već poznatih tehničkih sredstava i postupaka, a što opet ide u smjeru nekakvih postojećih postupaka koji u konkretnom slučaju nisu niti bili. U svakom slučaju, ovakav po njegovom mišljenju korisni prijedlog tužitelja je u svakom slučaju pridonio smanjenju troškova, te boljeg korištenja alata i uređaja. Na upit tužitelja iz čega je vještak utvrdio da ZET ranije nije obrađivao kotače, vještak navodi da iz korisnog prijedloga tužitelja proizlazi da nije bilo rada u kontinuitetu i da je zbog toga osmislio navedenu napravu, a da je prije obrada kotača bila obavljana na stroju koji nije bio u funkciji, pa se stoga opet ne radi o istom procesu koji bi u tom smislu bio tehnički poboljšao. Nadalje, navodi da se tužiteljevo rješenje ne može smatrati izumom. Ključni kriterij za razlikovanje između tehničkog unaprjeđenja i korisnog prijedloga je u smislu postojećeg procesa i njegovog poboljšanja. Tužiteljeva naprava je na neki način omogućila racionalniju primjenu tokarilice, jer se radi o univerzalnom stroju koji do izrade ove naprave nije mogao obavljati tu funkciju, a sve zahvaljujući napravi koju je osmislio tužitelj. Time se postiže veći radni učinak i ušteda. Dakle prema mišljenju vještaka, obzirom na sve navedeno, a imajući u vidu odredbe citiranog Pravilnika, tu se ne radi o tehničkom unaprjeđenju. Nadalje, vezano za prethodna pitanja i pojedine faktore koji se odnose na same definicije iz pravilnika, vještak navodi da se značajno veći dio definicije odnosi na to da se ovdje radi o korisnom prijedlogu, a ne tehničkom unaprjeđenju, budući da se ova dva pojma u nekim dijelovima preklapaju. Ova naprava se po mišljenju vještaka puno više poklapa i bila bi korisni prijedlog, nego tehničko unaprjeđenje po definiciji kakve su dane u Pravilniku. Vezano za definiciju tehničkog unaprjeđenja, u odnosu na napravu tužitelja, ne može se primijeniti bolja kvaliteta proizvoda, ušteda, ušteda na materijalu ili energiji, poboljšanje tehničke kontrole proizvoda, poboljšanje iz djelokruga zaštite na radu, unaprjeđenje čovjekove okoline. Zaključak vještaka o tome da li se radi o korisnom prijedlogu ili tehničkom unaprjeđenju ne mora nužno odgovarati svakom pojmu, a niti odgovara bilo kojem od ova dva pojma u cijelosti, nego prema njegovom mišljenju veći dio je u skladu sa korisnim prijedlogom, a ne tehničkim unaprjeđenjem, sve na način kako je već i rekao. Činjenica da je tužitelj svoju napravu nazvao korisnim prijedlogom u tehničkom smislu nije utjecala na njegovo mišljenje, nego samo potvrđuje ono što je već naveo u svom mišljenju. Vještak navodi da smatra kako tužiteljeva naprava u tehničkom smislu ne predstavlja bolje korištenje stroja, već to predstavlja racionalniju upotrebu stroja, jer se mogao koristiti i za tu operaciju za koju prije nije mogao.

22. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje strojarskog vještaka Nevena Ereša, kao i usmeno dopunsko očitovanje vještaka kojim odgovara na pitanja i prigovore tužitelja, dajući za to jasne i valjane razloge, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće dokumentacije, te nakon usmenog saslušanja vještaka stranke nisu imale daljnjih pitanja. Ovaj sud je ocijenio da nije bilo potrebe za provođenjem novog strojarskog vještačenja sukladno čl. 261. ZPP jer za to nisu bili ispunjeni uvjeti, pa je odbio prijedlog tužitelja za provođenjem novog strojarskog vještačenja.

23. Tako je sud na temelju provedenog strojarskog vještačenja utvrdio da predmetna naprava za strojnu obradu kotača koju je osmislio tužitelj, predstavlja koristan prijedlog, u vidu odredbi Pravilnika o inventivnom radu iz veljače 1992. godine, a kako je to i tužitelj prijavio u svom prijedlogu, jer njezino korištenje daje osnovne elemente na poboljšanju radnog postupka u okviru već poznatih i primijenjenih sredstava i tehnoloških postupaka koji pridonose smanjenju troškova. To predstavlja racionalniju upotrebu stroja, budući da se je prije kod tuženika obrada kotača obavljana na stroju koji nije bio u funkciji, te nije bilo rada u kontinuitetu, pa je zbog toga tužitelj osmislio navedenu napravu, pa se stoga ne radi o istom procesu koji bi u tom smislu bio tehnički poboljšan, te tužiteljeva naprava u tehničkom smislu ne predstavlja bolje korištenje stroja, jer se je stroj mogao koristiti i za operaciju za koju prije nije mogao.

24. Sud je imao u vidu da je tužitelj predložio da strojarski vještak utvrdi da li tužiteljeva naprava predstavlja koristan prijedlog ili tehničko unapređenje sukladno Pravilniku o inventivnom radu, te po mišljenju ovog suda definicije iz navedenog pravilnika nisu potpuno jasne, te se djelomično i preklapaju, pa je stoga sud povjerovao vještaku strojarske struke koji je stručan i kompetentan da se u konkretnom slučaju radi o korisnom prijedlogu, a ne o tehničkom unapređenju, budući po mišljenju vještaka, tužiteljeva naprava ima puno više elemenata iz definicije korisnog prijedloga, nego iz definicije tehničkog unapređenja, te se u odnosu na tužiteljevu napravu, iz definicije tehničkog unapređenja, ne može primijeniti bolja kvaliteta proizvoda, ušteda na materijalu ili energiji, poboljšanje tehničke kontrole proizvoda, poboljšanje iz djelokruga zaštite na radu, unaprjeđenje čovjekove okoline.

25. Sukladno prijedlogu tužitelja, a radi utvrđivanja visina tužbenog zahtjeva, izveden je dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. Vještak je u svom nalazu i mišljenju naveo da u skladu s postavljenim zadatkom, na temelju pregledane dokumentacije, te prema utvrđenjima i izračunima iz nalaza, mišljenja je kako slijedi:

- ako se tužiteljeva naprava promatra kao koristan prijedlog, tada je pretpostavljena jednogodišnja neto nagrada 87.971,94 kn,
- ako se tužiteljeva naprava promatra kao tehničko unaprjeđenje, tada je pretpostavljena neto nagrada kako slijedi:
 - 87.971,94 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u razdoblju od jedne godine,
 - 143.556,84 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u razdoblju od dvije godine
 - 196.666,20 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u razdoblju od tri godine, te
 - 247.310,96 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u maksimalno propisanom razdoblju od četiri godine.

26. Na nalaz i mišljenje financijskog vještaka prigovorio je tužitelj te je predložio da se vještak očituje da li se na utvrđene iznose plaćaju porezi, prirezi i doprinosi, te da navedene iznose prikaže u bruto iznosu. U dopunskom nalazu i mišljenju vještak je naveo da:

- ako sud utvrdi kako tužitelju pripada navedeni neto iznos iz osnovnog nalaza i mišljenja, tada se u skladu sa Zakonom o porezu na dohodak i pripadajućim izmjenama i dopunama, kao i Pravilnikom o porezu na dohodak i pripadajućim izmjenama i dopunama, predmetna nagrada, bilo da se radi o korisnom prijedlogu ili tehnološkom unaprjeđenju, smatra dohotkom na koji se plaćaju porezi u skladu s trenutno važećim stopama poreza na dohodak, prirez u skladu sa stopom prireza na dohodak važećom za prebivalište tužitelja (Grad Zagreb 18%),
- ako se tužiteljeva naprava promatra kao koristan prijedlog, tada pretpostavljeni bruto iznos jednogodišnje neto nagrade iznosi 127.940,57 kn,

- ako se tužiteljeva naprava promatra kao tehničko unapređenje tada je pretpostavljeni bruto iznos nagrade kako slijedi:

- 127.940,57 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u razdoblju od jedne godine,
- 208.779,59 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u razdoblju od dvije godine
- 286.018,32 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u razdoblju od tri godine, te
- 359.672,72 kn, ako je tužiteljeva naprava korištena u maksimalno propisanom razdoblju od četiri godine.

27. Sud je prihvatio osnovni i dopunski nalaza i mišljenja financijskog vještaka odnosno matematičke izračune vještaka, budući su ista stručna i obrazložena, te na isti stranke nisu imale daljnjih primjedbi, niti daljnjih dokaznih prijedloga u tom smjeru, a sporno je pravno pitanje da li tužitelj ima pravo na nagradu, da li ima pravo na nagradu za korisni prijedlog ili nagradu za tehničko unapređenje i da li ima pravo na nagradu u bruto ili neto iznosu.

28. Po ocjeni ovog suda, kako je tužitelj I-tuženiku (kao tadašnjem poslodavcu) prijavio svoju napravu koju je osmislio i to kao koristan prijedlog sukladno odredbama Pravilniku o inventivnom radu, te je i ovaj sud utvrdio da se radi o korisnom prijedlogu sukladno čl. 17. Pravilniku o inventivnom radu, to su tuženici kao solidarni dužnici prema čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj: 152/11. - pročišćeni tekst, 111/12., 68/13., i 110/15., - dalje u tekstu: ZTD-a) dužni tužitelju isplatiti nagradu za korisni prijedlog u iznosu od bruto 16.980,63 eura (127.940,57 kn), kako je to utvrđeno u dopunskom nalazu i mišljenju financijskog vještaka, dok je odbijen preostali dio zahtjeva u iznosu od 30.756,14 eura sa pripadajućim zateznim kamatama. Iako je u čl. 75. Pravilnika o inventivnom radu propisano da se nagrada isplaćuje autoru u neto iznosu, sud je dopunskim financijskom vještačenjem utvrdio da se u skladu sa Zakonom o porezu na dohodak i pripadajućim izmjenama i dopunama, Pravilnikom o porezu na dohodak i pripadajućim izmjenama i dopunama, predmetna nagrada smatra dohotkom na koji se plaćaju porezi u skladu s trenutno važećim stopama poreza na dohodak, prirez u skladu sa stopom prireza na dohodak važećom za prebivalište tužitelja, pa je stoga tužitelju valjalo dosuditi nagradu za korisni prijedlog u bruto iznosu, a koja je utvrđena dopunskim financijskim vještačenjem.

29. Tuženici smatraju da nisu dužni tužitelju isplatiti utuženu nagradu jer je Odlukom od 4.4.2014. stavljen van snage Pravilnik o inventivnom radu sa danom 4.4.2014., jer postupak prema navedenom Pravilniku nije okončan donošenjem odluke direktora sukladno čl. 56. Pravilnika, a prema čl. 66. za koristan prijedlog isplatit će se naknada sukladno odredbi čl.74. Pravilnika, a na temelju odluke direktora društva o prihvaćanju korisnog prijedloga, te jer prema čl. 68. Pravilnika, pravo na naknadu za koristan prijedlog pripada autoru za vrijeme korištenja inovacije, a najduže do 1 godine, nakon kojeg isteka roka od godine dana od prijave prijedloga, radnik gubi pravo na isplatu naknade. Međutim, po ocjeni ovog suda, u ovom predmetu je odlučno da je navedeni Pravilnik o inventivnom radu bio na snazi u vrijeme kada je tužitelj osmislio svoju napravu i kada je istu kao korisni prijedlog prijavio I-tuženiku. Činjenica što je I-tuženik (voditelj podružnice ZET) ukinuo navedeni Pravilnik prije nego je do kraja proveo postupak u povodu prijedloga tužitelja, te direktor nije donio konačnu odluku o prijedlogu tužitelja, kao i činjenica što I-tuženik nije odlučio o tužiteljevom prijedlogu niti u roku od 1 godine, ne može ići na štetu tužitelja koji je postupao u dobroj vjeri. Tome valja dodati da je i I-tuženik, unatoč tome što je navedeni Pravilnik ukinut 4.4.2014., nakon toga formirao Povjerenstvo, te je navedeno Povjerenstvo donijelo zaključke, pa je po ocjeni ovog suda, I-tuženik bio dužan i dalje postupiti sukladno navedenom Pravilniku, a što isti nije učinio, a to iz razloga kako bi bez osnove otklonio

svoju obvezu prema tužitelju. Stoga navedene okolnosti ne mogu otkloniti odgovornost tuženika za isplatu nagrade za korisni prijedlog.

30. Tužitelju su na dosuđeni iznos nagrade dosuđene zatezne kamate tekuće od podnošenja predmete tužbe 1.8.2017. do isplate sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., dalje: ZOO), budući se je tada obratio tuženiku radi isplate utužene nagrade, dok neosnovano tužitelj zahtijeva zatezne kamata za razdoblje od 22.06.2014. do 31.7.2017.

31. Tuženici su tijekom postupka odustali od prijedloga za saslušanjem svjedoka Ljubice Somborec i zz II-tuženika Ljube Rončević Žgela pa iste sud nije saslušao.

32. Tužitelj je predložio saslušanje svjedoka Ivica Kuzmića u podnesku od 8.2.2019. te je kod istoga ostao na ročištu 1.10.2018., a na okolnost da li se tužiteljeva naprava i dalje koristi kod tuženika. Sud je odbio ovaj dokazni prijedlog tužitelja kao nepotreban, jer je sud utvrdio sve odlučene činjenice iz provedenih dokaza, a među kojima su i iskazi brojnih saslušanih svjedoka i tužitelja, te je isti predložen tek nakon zaključenja prethodnog postupka, a ne radi se o dokazu za koji je saznao tek nakon zaključenja prethodnog postupka, pa je isti predložen protivno čl. 299. ZPP-a.

33. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a. Naime, kako je sud utvrdio da su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, a imajući u vidu da je tužitelj uspio po visini sa 35%, a po osnovi sa 50% budući je tražio nagradu po osnovi tehničkog unapređenja (sa kojim nije uspio), a podredno korisnog prijedloga (sa kojim je uspio), to je odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove.

U Zagrebu, 18. lipnja 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. I tuženika
3. Pun. II tuženika
4. Spis

Broj zapisa: **9-30889-93d75**

Kontrolni broj: **0295c-36e9f-ce8ad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.